

Dkt. Leslie Allen, Maombolezo, Kipindi cha 2, Utangulizi, Sehemu ya 2

© 2024 Leslie Allen na Ted Hildebrandt

Huyu ni Dkt. Leslie Allen katika mafundisho yake kuhusu kitabu cha Maombolezo. Hii ni kipindi cha 2, Kuanzisha Maombolezo, Sehemu ya 2.

Sasa tunakuja kwenye video yetu ya pili. Katika video ya kwanza tulikuwa tunaangalia nafasi ya Maombolezo katika mambo mbalimbali kuhusiana na ulimwengu wa kale na hasa tuliona kwamba kulikuwa na desturi ya maombolezo ya mazishi ya kidunia. Na tulikuwa tukisema kwamba hili lingekuwa muhimu sana tunapojifunza kitabu cha Maombolezo. Ninachotaka kufanya sasa ni kuangalia kipengele kingine cha utamaduni wa Israeli na kipengele kingine cha mila kinachohusiana na mgogoro.

Mbali na maombolezo ya mazishi, kulikuwa na desturi ya maombi, na kulikuwa na msisitizo mkubwa kwenye Maombolezo. Kuna mahitaji mawili kwa waumini ili waweze kupitia maombolezo yao. Kwanza kabisa, kuna maombolezo ya kidunia.

Wanapaswa kukabiliana na huzuni yao kisaikolojia, polepole lakini kwa uhakika. Lakini pia kuna hitaji la kiroho: wanapaswa kumgeukia Mungu katika maombi. Katika Maombolezo yote, kuna wito huu wa kuomba, na mara nyingi sana, unahusishwa na Sayuni, mfano huu wa jiji.

Anaomba, na kwa kweli, yeye ni mfano wa kuigwa kwa kutaniko kufuata. Na kile Sayuni anachofanya, kutaniko linaambiwa lazima hatimaye wafanye, pia. Tukiangalia Maombolezo na kuona msisitizo huu juu ya maombi, tunaona katika sura ya 1 mwishoni mwa mstari wa 9, na mwishoni mwa mstari wa 11 Sayuni ghafla anaingia na maombi. Kisha anaendelea katika sura ya 20 hadi 22 na maombi zaidi, na yote ni malalamiko.

Ni msisitizo mkubwa juu ya malalamiko. Kuna malalamiko ambayo Sayuni lazima ayaeleze katika maombi. Na tutaangalia kipengele hiki cha maombi kwa wakati unaofaa.

Na kisha, katika sura ya 2, mistari ya 18 na 19, Narita anamsihi Sayuni aombe. Sayuni, lazima uombe. Kwa uwazi, hii inawasihi waumini wanaosikiliza kwamba wao, nao, lazima waombe ili waweze kukabiliana na huzuni yao.

Na hivyo, Sayuni huomba. Na 2:20 hadi 22, ni sala ya malalamiko tena. Na hii ni sala iliyo wazi zaidi.

Maisha si ya haki. Unamgeukia Mungu. Hii haipaswi kuwa hivyo.

Mungu, fanya jambo fulani kulihusu. Tusaidie. Tunateseka kwa njia hii mikononi mwa maadui, na tunataka uingilie kati.

Kisha katika sura ya 3, tunaona mwanzoni mwa sura na mwishoni mwa sura, kuna aina mbili za ushuhuda. Kwa kweli, huchukua umbo la maombi. Na katika 3:1 hadi 16, kuna ushuhuda wa maombi unaohusu hatia.

Na ni hisia ya toba ambayo ndiyo msingi wa sala hiyo. Lakini mwisho wa sura ya 3, katika mistari ya 52 hadi 66, ni sala ya malalamiko, ushuhuda wa malalamiko. Katika sura ya 3, si Sayuni anayezungumza, lakini kwa mara nyingine tena, kutaniko linaambiwa jinsi wao, nao, wanavyopaswa kuitikia.

Wanahitaji kuja kwa Mungu katika maombi. Tutaona hili tunapokaribia sura ya 3. Kisha, tukiendelea katika sura ya 3, kuna wito wa maombi katika sura ya 3, 40, na 41. Hili pia linalenga hatia.

Kuna jambo lisilo sahihi mbele za Mungu ambalo lazima lirekebishwe. Na kisha, mwishoni mwa sura ya 3:3, 42 hadi 47, kuna mfano wa sala. Aina ya sala ambayo kutaniko linapaswa kuomba.

Na hilo pia ni sala ya hatia. Ni sala ya toba kwa yale waliyoyafanya vibaya machoni pa Mungu. Na hatimaye, hatimaye, katika sura ya 5, tunaona kwamba sehemu kubwa ya sura hiyo ina maombi.

Lakini sasa ni sala ya pamoja. Na sasa ni kusanyiko linalochukua zamu yao. Na wanaitikia wito huu wote mbalimbali wa maombi ambao umetolewa katika sura hizo tatu za kwanza.

Nao hujibu kwa maombi yao wenyewe. Na kwa hivyo, umuhimu mkubwa wa sura ya 5 ni kwamba misheni hii ya maombi ambayo Maombolezo inahusika nayo hatimaye imetimizwa katika sura ya 5. Lakini pia kuna kitu kingine katika sura ya 5. Tulikuwa tunazungumzia maombolezo hayo ya kidunia. Na hilo pia linaonekana katika sura ya 5. Kusanyiko, nalo, linashiriki katika maombolezo hayo ya mazishi katikati ya sura ya 5, mistari ya 2 hadi 18.

Wanaomboleza, wakiomboleza hasara zao. Hilo pia ni dhamira katika kitabu cha Maombolezo. Kutaniko lazima liomboleze.

Lazima waomboleze kwa huzuni yao wenyewe na kuimaliza kwa njia yao wenyewe. Na wanafanya hivyo katika sura ya 5. Na kwa hivyo, misheni mbili zinatimizwa tunapofika sura ya 5. Misheni ya huzuni na maombi. Sasa, na kwa hivyo kuna hii, kuna desturi ya maombi wakati wa shida.

Tumeona jinsi kitabu cha Maombolezo kinavyochukua utamaduni huo na kuutumia. Lakini hebu tuzungumzie sasa kuhusu utamaduni huo wenyewe. Ndiyo, na tulikuwa tunasema kwamba kulikuwa na utamaduni maradufu.

Kuna haja ya maombolezo ya kidunia kwa upande mmoja, na kuna haja ya maombolezo ya kiroho kwa upande mwingine katika mfumo wa maombi. Na hii, hii inanikumbusha kwamba kuna aina inayofanana katika utamaduni wa Waamerika Weusi. Utamaduni wa Waamerika Weusi unahusika sana katika mateso.

Lakini inaielezea kwa njia mbili. Kwa upande mmoja, inaweza kujieleza yenyewe kwa upande wa nyimbo za blues, ikiimba blues. Na ni za kidunia.

Matatizo ni ya kila aina, na yanasemwa kwa maneno. Hakuna kutajwa kwa Mungu, hakuna kutajwa kwa dini. Lakini watu wenye huzuni ni sawa sana na maombolezo ya kidunia katika Agano la Kale na katika ulimwengu wa kale wa Kisemiti.

Lakini kulikuwa na rasilimali nyingine ambayo Waamerika Weusi wanaweza kutumia. Na hizi ni roho, kile tulichokuwa tukikiita roho za watu weusi. Mifupa ya watu, mifupa ya watu, mifupa hiyo mikavu.

Na hizi ni za kidini, kimsingi za kidini. Na tumia mada za kidini. Nyimbo kuhusu utumwa na matatizo ya kuwa mweusi.

Hizi zimeunganishwa katika aina ya sala na maandiko ya kidini katika roho hizo za Waamerika Weusi. Na kwa hivyo, kuna ulinganifu katika rasilimali hii mbili katika utamaduni wa Waamerika Weusi. Hii ni ulinganifu na kile tunachokipata katika utamaduni unaotegemea Maombolezo.

Lakini turudi kwenye desturi hiyo ya maombi. Na tunaona kwamba katika zaburi, zaburi nyingi sana, kwa kweli, ni maombi ya maombolezo. Maombi yanayoletwa kwa Mungu kuhusu matatizo.

Kwa kweli, kati ya zaburi 150, 65 ni maombolezo, karibu nusu yake. Na ni jambo la kusikitisha jinsi tunavyorudia zaburi, katika matumizi yetu ya Kikristo, tunavyorudia zaburi, tusivyotumia zaburi za maombolezo sana. Ni muhimu zaidi katika kitabu cha Zaburi kuliko katika liturujia zetu wenyewe na matumizi yetu binafsi.

Na maombolezo hayo ya maombi yanaangukia katika aina mbili. 25% yao ni maombi kwa niaba ya jamii, ambayo inateseka mikononi mwa maadui zao. Na maombolezo mengi kati ya hayo ni ya pamoja, lakini 25% pekee.

Lakini 75% ni maombolezo ya maombi ya mtu binafsi. Na yanaonyesha mgogoro ambao mtu binafsi anao wa ugonjwa au kutengwa na jamii. Na unaweza kutofautisha kati ya maombolezo ya kijamii kwa upande mmoja na maombolezo ya mtu binafsi

kwa upande mwingine kwa sababu aina ya kwanza inazungumzia sisi na sisi na yetu, ilhali aina ya pili inazungumzia mimi na mimi na yangu.

Kwa hivyo hapo, kwa mfano, inapohusu ugonjwa, Zaburi 102, mistari ya 3 hadi 11, inahusu sana ugonjwa. Mara nyingi ni suala la maadui binafsi, na zaburi nyingi husema kwa maneno hayo hayo. Kuna maudhui ya kawaida tunayopata katika maombolezo ya maombi, na hili litakuwa muhimu tunaposoma maombolezo.

Kulikuwa na desturi iliyowekwa kuhusu jinsi ulivyotunga maombolezo ya zaburi. Na tunaweza kuangalia Zaburi 142, ambayo ni mfano mzuri wa aina ya kitu, aina ya muundo tunaouona ukionyeshwa katika sala, maombolezo ya sala ya mtu binafsi haya. Na hivyo huanza na ombi la awali katika mstari wa 1 na 2. Kwa kawaida ni katika lugha ya maombi ya kuzungumza moja kwa moja na Mungu.

Hapa, iko katika nafsi ya tatu, na kisha hubadilika na kuwa nafsi ya pili. Kwa sauti yangu nalia kwa Bwana. Kwa sauti yangu namwomba Bwana dua.

Ninamwaga malalamiko yangu mbele yake. Ninamweleza shida yangu mbele yake. Na kisha, katika sura ya 3, inaelekea kwenye anwani ya mtu wa pili.

Roho yangu inapozimia, unajua njia yangu. Na kwa hivyo, baada ya ombi hilo la kwanza, tuna shida iliyoelezwa. Mgogoro ni nini? Kuna nini? Na unamwambia Mungu mgogoro ni nini.

Katika nusu ya pili ya mstari wa 3 na mstari wa 4, tuna maelezo ya mgogoro huo. Umeletwa kwa Mungu, umetawanywa mbele za Mungu. Katika njia ninayopitia, wamenificha mtego.

Tazama mkono wangu wa kulia uone, hakuna mtu anayenijali. Hakuna kimbilio lililobaki kwangu.

Hakuna anayenijali. Inasikitisha sana. Hakuna anayejali.

Kuna hisia nyingi za upweke. Kwa hivyo, ombi la kwanza, mgogoro ulielezea. Imani imethibitishwa.

Daima kuna uthibitisho wa imani katika maombolezo haya ya maombi. Na katika 3a, roho yangu inapozimia, unajua njia yangu. Nakujua wewe.

Naweza kukuamini utanisaidia mambo yanapoharibika, kwa maneno mengine. Na kisha katika mstari wa 5, ninakulilia, Ee Bwana. Ninasema wewe ndiwe kimbilio langu, sehemu yangu katika nchi ya walio hai.

Kwa mara nyingine tena, najua naweza kukugeukia unisaidie. Kisha, inasonga mbele hadi kwenye kundi la maombi. Kuna kauli ndogo za maombi katika mistari ya 6 na 7. Sikiliza kilio changu, kwa maana nimedhilika sana.

Uniokoe na watesi wangu, kwa maana wana nguvu nyingi kwangu. Unitoe gerezani ili nipate kulishukuru jina lako. Nasi tuko hapa, kundi hilo la maombi.

Na mwishowe, kuna ahadi ya sifa. Nitakusifu ukijibu maombi yangu. Ili nipate kulishukuru jina lako, mwishoni mwa mstari wa 7. Wenye haki watanizunguka, kwa maana utanitendea kwa ukarimu.

Wenye haki watakusanyika wakinipongeza, wakisema, Mungu amekusaidia, nami nitamsifu Mungu kwa hilo. Na haya ni maombi ya ushawishi. Yanaleta tatizo sana, yakimsihi Mungu kuingilia kati na kusaidia, na kuelezea kwa nini hasa msaada unahitajika.

Mtu alitarajia nini kitokee? Naam, katika hali ya kibinadamu, mtu alitarajia kwamba sala ingejibiwa. Na jibu la sala, kwetu sisi, ni aina ya sitiari ya mambo yanayobadilika. Na tatizo la kutokuwapo tena na kuwa na wasiwasi.

Lakini jibu la maombi lilikuwa halisi zaidi katika muktadha wa Agano la Kale. Na jibu kutoka kwa Mungu linatarajiwa. Lilitolewa na nabii au kuhani wa hekalu ambaye angeweza kusema kwa jina la Mungu.

Na toa uhakika, ndiyo, sala yako itajibiwa. Na hiyo haikumaanisha kuwa mgogoro ulikuwa umekwisha. Yule aliyeomba angerudi, aondoke hekaluni, na kurudi nyumbani.

Lakini uhakika ulikuwa kwamba Mungu angeshughulikia tatizo hili. Na kwa hivyo ungetoka kwa imani, baada ya kupewa jibu hili. Na katika kitabu cha Maombolezo, tunapata tafakari halisi ya hilo.

Katika sura ya 3, na mistari ya 55 hadi 57. Nililiitia jina lako, Ee Bwana. Ulisikia ombi langu.

Usifumbe sikio lako kwa kilio changu cha kuomba msaada, bali unipe nafuu. Ulikaribia nilipokuita. Ulisema, Usiogope.

Na kuna jibu hilo, linalotolewa kupitia nabii au kuhani wa hekalu. Ambalo linakubaliwa kwa imani na litaondoka na uhakika. Kwamba mambo hayakuwa sawa kwa wakati huo, lakini mambo yangukuwa sawa.

Na Mungu angebadilisha hali hiyo. Na kuna matarajio haya hayo katika Zaburi. Huyaoni yakiakisiwa mara nyingi sana.

Lakini hakika iko pale pale. Kwa mfano, katika sura ya 12, kuna sala ya maombolezo, katika mstari wa 1 hadi 4. Na kuna jibu kutoka kwa Mungu katika sura hiyo, katika mstari wa 5. Kwa sababu maskini wametekwa nyara, kwa sababu wahitaji wanaugua, sasa nitasimama, asema Bwana.

Nitawaweka katika usalama ambao wanautamani. Na hapo ndipo tulipo ; tumejumuisha jibu hilo. Na tunapata tafakari ya jibu hilo katika sura ya 6 ya Zaburi.

Na mstari wa 1 hadi wa 7 unasikitisha sana, ukitoa sala hii ya maombolezo. Lakini kisha mstari wa 8 hadi 9, mstari wa 8 hadi 10 badala yake, wanabadilisha wimbo wao. Na yote ni sawa.

Jamani, ni ajabu. Na nini kimetokea? Mstari wa 8 unasema, ondokeni kwangu, ninyi nyote mtendao maovu, kwa maana Bwana amesikia sauti ya kilio changu.

Bwana amesikia dua yangu. Bwana amekubali maombi yangu. Adui zangu wote wataaibika na kuingiwa na hofu.

Watarudishwa nyuma, na, kwa muda mfupi, wataaibika. Na kuna mambo mawili yanayotokea hapa. Moja ni jibu, tafakari ya jibu kupitia kuhani au nabii wa hekalu.

Na jingine ni matarajio kwamba katika siku zijazo mgogoro huo ungetatuliwa. Na tatizo hilo dhidi ya maadui litatatuliwa. Maombi haya ya maombolezo katika Zaburi si mashairi ya kuvutia tu, bali yamehifadhiwa hapo kama mifano ya kutumiwa na wanaoteseka.

Nao ni utoaji wa wafanyakazi wa hekaluni na wa Mungu kama ishara ya huruma kwa wale wanaoteseka. Lakini tunaona kwamba desturi ya maombi inatajwa katika kitabu cha Maombolezo kwa njia mbalimbali. Sasa, tumekuwa tukiangalia kwa ujumla Zaburi za Maombolezo, na hasa Zaburi ya 142, na tuliangalia matarajio kwamba ungepata jibu halisi kutoka kwa Mungu kupitia afisa wa hekalu.

Lakini sasa tunapaswa kuangalia maombolezo mahususi katika Zaburi ambayo ni muhimu kwa Maombolezo. Na aina ya kwanza ni kwamba kuna Zaburi za toba. Si nyingi, si nyingi, lakini zipo.

Kuna moja ya mtu binafsi katika Zaburi 51, na kuna moja ya pamoja katika Zaburi 106. Hizi ni maungamo kwa Mungu, na kuna mengi ndani yake yanahitaji kukubaliwa tena na Mungu na kutambua kwamba uhusiano huo umevunjika katika ngazi ya kijamii au ya mtu binafsi, na mtu anahitaji kurudi katika uhusiano mzuri na Mungu. Na kwa hivyo kuna zaburi za toba, zaburi chache za toba.

Tunaona kwamba hii ni desturi ambayo Maombolezo hushikilia na kushikilia na kushikilia, kwamba hii pia ilikuwa muhimu kwa watu hawa wanaomboleza. Kuna tofauti muhimu kati ya zaburi hizo za toba za maombolezo na zaburi zingine za maombolezo kwa sababu aina ya kwanza tuliyoiona ilikuwa hali ambayo Mungu lazima atende na kuleta wokovu. Lakini katika zaburi za toba ni hali ambayo sala ya kibinadamu lazima ifikie na kutubu mifumo katika maisha yao ambayo inakiuka uhusiano wao na Mungu.

Kwa hivyo, kuna mahitaji tofauti yanayoonyeshwa katika aina hizi mbili. Mahitaji haya yote mawili yanaonyeshwa katika sala katika Maombolezo. Lakini basi, tatu, pia kuna maombi ya maombolezo katika zaburi ambayo ni maombi ya malalamiko kwa Mungu kuhusu Mungu.

Na hatuzisomi hizo, na labda tunazona kuwa za aibu. Na desturi yetu yote ya Kikristo ya kuomba ni kwamba unamheshimu sana Mungu, na unamtii Mungu, na Mungu huwa sahihi kila wakati, na unataka mapenzi ya Mungu yatimizwe, na huelezi maoni yako mwenyewe kwa nguvu sana. Lakini kuna desturi tofauti.

Kuna desturi ya kukataa inayojitokeza katika baadhi ya zaburi. Kwa kweli, theluthi moja ya zaburi hulalamika kwa Mungu kuhusu Mungu. Na hizi ni sala kali zaidi za maombolezo katika maneno yao.

Na zote ni sala za maombolezo za pamoja na za mtu binafsi. Na kinachoondoa mchezo huu ni maswali mawili tunayopata katika zaburi hizi. Na moja ni, kwa nini? Kwa nini? Na lingine ni, kwa muda gani? Kwa mfano, tunapata katika Zaburi ya 74, ambayo ni zaburi ya malalamiko kwa Mungu kuhusu Mungu.

Tunaona katika Zaburi 74 mstari wa 1, Ee Mungu, kwa nini unatutupa milele? Kwa nini hasira yako inawaka dhidi ya kondoo wa malisho yako? Na kisha katika mstari wa 11, Kwa nini unauzuia mkono wako? Kwa nini unauweka mkono wako kifuni mwako? Unapaswa kuwa unanyoosha na kutusaidia, lakini hufanyi hivyo. Na kisha kwa muda gani? Mstari wa 10 katika Zaburi 74, Ee Mungu, adui atadhihaki hata lini? Je, adui atatukana jina lako milele? Na kuna malalamiko haya. Nami naziita zaburi hizi sala za changamoto.

Maombi ya changamoto yameletwa kwa Mungu. Na tutaona mwishoni mwa sura ya 5 kwamba sala hiyo inachukua umbo hili. Na tunaweza kuangalia tena Zaburi 80.

8-0. Na katika mstari wa 4, hapo, Ee Bwana Mungu wa majeshi, utakasirika na maombi ya watu wako hata lini? Na kisha katika mstari wa 12, Kwa nini umebomoa kuta zetu ili wote wanaopita njiani wavune matunda yetu? Na kuna malalamiko haya dhidi ya Mungu kwa sababu ndivyo ilivyo. Ndiyo maana si sababu ya mtoto kuomba taarifa kwa njia isiyo na hatia.

Ni kilio cha mshangao na maandamano. Na nina mfano binafsi. Nilikuwa nyumbani kutoka shuleni nikiwa na mafua.

Nilikuwa nimetimiza miaka 11 tu. Na nilikuwa chumbani kwangu. Mama yangu alikuwa chumbani mwangu.

Na alikuwa mgonjwa sana na ugonjwa wa moyo. Na mmoja wa dada zangu wakubwa alikuwa ameacha kazi ili kumtunza. Na wakati mmoja, dada yangu aliingia na kusema, Mama yetu amefariki.

Lazima nitoke nje na kumpigia simu daktari ili aje. Na hivyo ndivyo nilivyo. Na nilifanya nini mlango wa mbele ulipogongwa, na dada yangu akatoka? Nilipiga mto wangu na kusema, Mungu, kwa nini ulilazimika kumwacha afe? Na sikujua chochote kuhusu Zaburi.

Sikujua chochote kuhusu maombi haya ya changamoto katika Zaburi. Lakini ilikuwa kawaida kwamba imani yangu ya Kikristo iliitikia hivyo kwa malalamiko hayo ya kutatanisha. Kwa nini? Kwa nini imetokea? Na ilikuwa maandamano dhidi ya Mungu sana.

Na tutalionga hili mwishoni mwa Sura ya 5. Swali hilo kwa nini. Na pia, vipi halipo, lakini lina maana kubwa kama tutakavyoona. Na kwamba kusema, "Imetosha tayari" ni muda gani.

Tumechoka. Hatuwezi kuvumilia zaidi. Huu lazima uwe mwisho.

Acha. Acha. Na kuna kugeukia Mungu sana kama malalamiko.

Kuna desturi nyingine katika Zaburi, ambayo tutaitaja tu kwa sasa na kuishughulikia baadaye tutakapokuja kwenye Sura ya 3. Kuna desturi ya kufundisha hekima katika Zaburi. Mfano mzuri ni Zaburi ya 34, ambayo unaweza kuisoma tena. Na ni aina ya mahubiri, lakini yanategemea mafundisho ya hekima katika vitabu vya hekima, Mithali, Ayubu, na Mhubiri.

Na sana nikichukua aina hiyo ya mafundisho na kuyatumia na kuyageuza kuwa mahubiri. Na katikati ya Sura ya 3 inachukua desturi hiyo ya kufundisha hekima katika Zaburi na kuitumia. Na mistari hiyo mizuri katika Sura ya 3, ni sehemu ya desturi hiyo.

Ni utamaduni unaofanana. Una maudhui tofauti na hekima, lakini utamaduni huu wa mahubiri tayari umewakilishwa katika Kitabu cha Zaburi. Na pia, kuna kitu ambacho huenda hutawahi kukijua unaposoma Kitabu cha Maombolezo, lakini kiko ndani kabisa ya uso.

Utakuwa unasoma Maombolezo kwa Kiingereza, lakini wakati mwingine, tunaposoma tafsiri ya Biblia ya Kiingereza, haiwezi kueleza nguvu kamili ya asili, na inatungusha kwa njia fulani maalum. Kuna methali ya Kiitaliano, tradutore , traditore . Mtafsiri ni msaliti, ambayo ina maana kwamba mtafsiri hawezi kuonyesha kikamilifu nguvu kamili ya asili.

Sasa, ninazungumzia nini hapa? Naam, ninachosema ni kwamba katika Kiebrania, ni dhahiri sana unapoangalia maandishi ya Kiebrania kwamba mashairi mengi yameelezwa kwa umbo la akrostiki. Yanapitia herufi zote za alfabeti, moja baada ya nyingine, na inashangaza sana. Kwa mfano, katika sura ya 1 , 2, na 4, una mistari 22 inayoakisi idadi ya herufi katika alfabeti ya Kiebrania na katika kuakisi ukweli kwamba neno la kwanza, herufi ya kwanza ya neno la kwanza ni herufi zinazofuatana za alfabeti.

Na ni sehemu kubwa ya utamaduni, utamaduni wa fasihi, kutumia umbo la akrostiki. Tuna mifano michache sana katika fasihi ya Magharibi, lakini nitatoa mfano, mfano pekee ninaoujua utakaokufanya utabasamu, na huo ni wimbo wa kimapenzi, wimbo wa kimapenzi. A, wewe ni mrembo sana.

Hapana. Mstari wa pili, B, wewe ni mrembo sana. C, wewe ni mrembo aliyejaa mvuto.

Na wakati mwingine, nitajaribu kukumbuka mstari huo wa kwanza. A, wewe ni mzuri. Nimeuelewa.

A, wewe ni mrembo. B, wewe ni mrembo sana. C, wewe ni mrembo aliyejaa mvuto.

Na hilo lilipendwa na Perry Como mnamo 1947, kwa hivyo kizazi cha zamani kingelijua vyema. Na hiyo ndiyo desturi ya akrostiki inayotumika katika wimbo. Na inamaanisha unapendwa kabisa, mpenzi wangu.

Unapendwa sana. Na kwangu mimi, inazungumzia ukamilifu, matumizi haya ya akrostiki. Pia inatumika katika Agano la Kale, si tu kwa njia za kidini bali pia kwa njia za kidunia.

Kwa mfano, katika Mithali 31, sehemu hiyo ya mwisho, mistari ya 10 hadi 31, ni shairi kuhusu mke mwema wa nyumbani, mke mwema. Na yeye ni mzuri sana. Na inapitia alfabeti yote katika mistari 22, ikisema jinsi alivyo mzuri.

Mtu anaweza kusema kwamba yeye ni mke kamili. Lakini pia inatumika kidini. Zaburi 145 ni zaburi ya sifa kwa Mungu.

Na hiyo ni akrostiki. Na inapitia herufi zote za alfabeti mwanzoni mwa kila mstari. Na inasema, Mungu, unastahili sifa kabisa.

Inastahili sifa kabisa. Na kwa hivyo, hizi ni mifano miwili. Sasa, Maombolezo 1 hadi 4 yanachukua mila hii na kuitumia katika hali hii ya mgogoro na huzuni.

Na naamini inaelekeza kwenye ukamilifu. Inasema jinsi huzuni hiyo ilivyo kamili, jinsi huzuni hiyo ilivyo kubwa sana. Na inafanya hivyo katika sura ya 1, 2, na 4. Lakini katika sura ya 3, inapita zaidi ya huzuni.

Inatazamia mustakabali, mustakabali wenye furaha zaidi ya huzuni. Na kwa hivyo, bado ni ukamilifu, lakini ni ukamilifu mpya, kwamba huzuni sio mwisho. Inaonekana kuwa mwisho.

Katika sura ya 1, 2, na 4, ni mwisho, kwa kadiri tunavyojua. Lakini kuna kufikia kile kilichopo zaidi ya huzuni na utatuzi wa mgogoro. Na kwa hivyo, kuna utamaduni huu wa fasihi.

Katika sura ya 5, umbo la akrostiki limeachwa, lakini bado lina mistari 22, mistari 22, katika aina ya kumbukumbu ya utamaduni huo wa akrostiki. Kama ninavyosema, hatujui kwamba matoleo yetu ya kawaida ya Kiingereza hayaonyeshi umbo hili la akrostiki. Lakini kuna moja inayoonyesha, tafsiri ya Katoliki ya Kirumi na Ronald Knox ambayo ilitengenezwa mwaka wa 1948.

Na akatoa tafsiri yake ya Agano la Kale. Na kwa mujibu wa maandishi ya Kiebrania, alielezea maombolezo katika umbo la Kiingereza la acrostic. Na hivyo, sura ya 1, pekee anaishi.

Anapoishi peke yake ndivyo inavyoanza. Na mstari wa 2, hakikisha analia. Mstari wa 3 unaanza, mateso makali.

Mstari wa 4, unaharibu mitaa ya Sayuni. Naam, inavutia sana, na inamfunulia msomaji umbo la akrostiki, lakini inakuwa bandia. Na Knox inabidi aelekeze hisia anapopitia ili kuifanya ifanye kazi.

Nilikuwa nikisoma kitabu kilichoandikwa na Eugene Peterson, Mawe Matano Laini kwa Kazi ya Uchungaji. Na anapitia mkusanyiko huo wa hati miliki tano katika Agano la Kale la Kiebrania, ikijumuisha Biblia ya Kiebrania, ikijumuisha Maombolezo. Anazungumzia kuhusu akrostiki kwa njia ya kuvutia sana.

Anasema, akrostiki ni muundo wa kuchukua mateso kwa uzito. Maombolezo huheshimu na kurudia, badala yake, umbo la akrostiki. Inapitia hadithi tena na tena na tena na tena na tena, mara tano.

Anaendelea kusema muundo wa akrostiki hudumisha mkao wa umakini. Jambo lisilofikirika huainishwa. Na kisha pia anasema, akrostiki hupanga huzuni, ikipitia ardhi kwa subira hatua kwa hatua, ikisisitiza umuhimu wa kila undani wa mateso.

Maumivu yamebandikwa, yamefafanuliwa, na hayana msingi. Na hilo ni muhimu sana. Mwandishi wa Maombolezo alifikiri ilikuwa muhimu kutumia umbo hili la kikrostiki.

Na kwa hivyo, tulipo, kuna nguvu huko katika umbo hilo la kikrostiki ambalo tunahitaji kuheshimu. Sasa tunaendelea hadi awamu za kisaikolojia za huzuni, ambazo katika baadhi ya matukio zinatambulika katika Maombolezo. Kwa kuwa sisi ni binadamu, huwa tunapitia huzuni hatua kwa hatua kwa njia fulani, na vipengele fulani huwa vinajitokeza.

Na kuna awamu tofauti. Kwa mfano, huzuni huanza na mshtuko usio na hisia. Habari ni kubwa sana.

Na cha kushangaza, hii inaweza kutokea ikiwa ni habari njema au ikiwa ni habari mbaya. Ukitazama kipindi cha Antique Roadshow kwenye televisheni na mtu akaleta sufuria chafu, mtaalamu anasema, oh, hii itauzwa kwa mnada kwa \$12,000. Jibu ni lipi? Hapana! Unatania! Huwezi kukubali.

Ni jambo la ajabu. Huwezi kulikubali. Lakini zaidi ya hayo, hutokea wakati ni habari mbaya sana.

Huwezi kuielewa. Akili yako haiwezi kutambua kinachoendelea. Na kuna kukataa.

Na hiyo ndiyo sehemu ya kuanzia. Na nadhani mwandishi wa Maombolezo alikuwa akikabilia na tatizo hili ambalo watu waliliacha huko Yuda. Wangewezaje kushughulikia hali hii ya 587? Kila kitu walichokithamini kilikuwa kimepotea kwa njia nyingi. Na ilikuwa ya ajabu tu.

Akili zao hazikuweza kuepuka. Na wangewezaje kuvumilia? Na mwandishi wa Maombolezo amebuni njia nzuri ya kuvumilia, kidogo kidogo, hatua kwa hatua. Lakini lazima apite zaidi ya mshtuko huu usio na hisia na kukataa huku kwamba imetokea.

Lazima tukubali kwamba imetokea na kuipitia. Na kisha kuna haja ya kukumbuka yaliyotokea na kuyakumbuka tena akilini mwa mtu. Mtu anaweza kusema, laiti ningeweza kuisahau.

Siwezi kusahau. Naam, hupaswi kusahau kwa sababu sehemu ya njia ya kusonga mbele ni kukumbuka, kuelezea yaliyotokea, na kutambua aina mbalimbali za hasara. Na hivi ndivyo kitabu cha Lamentations kinataka kufanya.

Tukae chini tuone kilichotokea. Tufikirie vizuri. Lakini si kufikiria tu.

Kuna haja ya milipuko ya kihisia. Siwezi kuvumilia hili. Hili ni jambo kubwa kupita kiasi.

Na maombi hayo ya malalamiko ambayo Sayuni hujishughulisha nayo. Loo, haya ni mengi sana. Nimeteseka sana.

Sio haki. Na kwa njia mbalimbali, kuna milipuko ya kihisia. Na neno hilo la kwanza, echah , hilo ni milipuko ya kihisia, ambayo, kama nilivyosema hapo awali, haiwakilishwi vizuri na mshangao huo usio na hatia, jinsi gani.

Kuna haja ya kuelezea hasara zilikuwa nini na nini kimetokea. Mtu anahitaji kujizamisha katika mateso hayo na kuyafikiria na kuyaelezea, kuelezea kile ambacho amepoteza, kuelezea maumivu. Na hivi ndivyo kitabu cha Maombolezo kinavyofanya katika kipindi chote.

Na kuna shairi dogo zuri la mshairi anayeitwa Ruth Feldman linaloelezea hili. Maji ya hasara yalipopanda, nilijenga safina ya maneno, nikachukua sehemu mbili za kila usemi, na nikapanda gharika. Je, hilo si jambo zuri? Maji ya hasara yalipopanda, nilijenga safina ya maneno, nikachukua sehemu mbili za kila usemi, na nikapanda gharika.

Kuna usemi huu wa kile kilichotokea, usemi huu, kusimulia hadithi. Mtu anahitaji kusimulia hadithi tena na tena. Na kisha, pia, kuna haja ya kutathmini na, ikiwezekana, kupata maana katika kile kilichotokea na kutafsiri maana yake.

Na hii ni halali sana kwa Maombolezo. Inataka kupata maana, na inataka kupata maana halisi badala ya maana yoyote iliyobuniwa. Na ni mwangalifu sana kujaribu kufanya hivyo, kutathmini na kupata maana katika mateso haya, ikiwa mtu anaweza.

Lakini kama sehemu ya maana hiyo ya kutafuta, mtu anapaswa kusema kwaheri kwa matarajio ya zamani ambayo hayatumiki tena sasa kwa kuwa mgogoro umetokea, mawazo ya zamani, imani za zamani ambazo hazitumiki tena. Na mtu anahitaji kupata matarajio mapya ambayo ni halali badala yake. Na hilo, zaidi ya yote, ndilo kitabu cha Maombolezo kinataka kufanya, kuwapeleka watu katika mateso yao na kusema kwaheri kwa mambo kadhaa, kutathmini hasara hizo.

Lakini, kwa njia nyingine, yote hayajapotea, na kuna mustakabali zaidi ya huzuni hii, ambayo inaweza kuonekana kuwa ya ajabu. Na mtu anahitaji kuja... Kuna mambo mawili ambayo mtu anahitaji kuja. Kwa hakika, mtu anataka kufika mwisho.

Na kuna dhana potofu kuhusu kufungwa kana kwamba hakujawahi kutokea. Naam, hakuna wakati ambapo mtu hufikiri kwamba hakujawahi kutokea. Lakini hapa kuna ufafanuzi wa kufungwa, ambao unazungumziwa kwa maana ya kufiwa.

Sio kumsahau mtu tuliyempoteza bali ni kuweka uhusiano huo mahali fulani ndani yetu ambapo ni vizuri ili tuweze kuendelea na maisha yetu. Haya basi. Sio shughuli ya akili zetu inayozingatia mambo yote, ambayo huwa inavunja habari akilini mwetu kila wakati, lakini sio kumsahau mtu tuliyempoteza, bali ni kuweka uhusiano huo mahali fulani ndani yetu ambapo ni vizuri.

Tunaweza kukubali. Ndiyo, ni mbaya, lakini tunakubali ili tuweze kuendelea na maisha yetu. Lakini kabla ya hilo kutokea, mara nyingi kuna mahitaji... Nadhani kwa kawaida kuna haja ya kuwa na mabadiliko.

Na ukisoma wasifu na wasifu wa watu wanaopitia huzuni yao, inafikia hatua hiyo. Kitabu kizuri cha CS Lewis kuhusu huzuni kinaishia katika hatua ya mabadiliko ambapo bado anaomboleza sana kuhusu kufiwa na mke wake mpendwa, Joy, kutokana na saratani, na hawezi kuvumilia kwa muda mrefu. Ni kana kwamba usiku mweusi bado unamzunguka, lakini anaweza kuona mwanga mdogo kwenye upeo wa macho kana kwamba alfajiri itakuja na siku mpya.

Na jinsi mtu anavyofafanua hatua hii ya mabadiliko ni kwamba maumivu yanahisiwa vibaya kama kawaida, lakini mustakabali mzuri zaidi unaweza kutazamwa. Na kwa hivyo kuna azimio kuelekea mabadiliko. Maumivu yanahisiwa vibaya kama kawaida, lakini mustakabali mzuri zaidi unaweza kutazamwa.

Na kwa hivyo kuna azimio kuelekea mabadiliko. Na hilo linahitimisha sana jambo tunalofikia katika Sura ya 5. Hakuna mwisho wa maombolezo. Bado kuna mateso.

Kuna huzuni nyingi hapo. Na bado kuna maumivu mengi, maumivu ya kiakili na kiroho yanayoonyeshwa kwa njia mbalimbali. Lakini ukweli kwamba wangeweza kumgeukia Mungu na wangeweza kumwomba Mungu kwa matarajio kwamba sala ingefanya jambo fulani ndio hatua ya mabadiliko ambayo wako tayari kukubali.

Huzuni bado ipo sana, lakini kuna kutazama wakati ujao badala ya, katika Sura ya 1, 2, na 4, kutazama yaliyopita tu kama habari mpya akilini mwa mtu. Na hivyo ndivyo tulivyo. Kuna awamu hizo ambazo mshtuko usio na hisia, nadhani, unadokezwa tu katika Maombolezo.

Ni muhimu kwa nini Maombolezo yanahitaji kuandikwa ili kujaribu kuvunja mkwamo huu kwamba haikubaliki sana na kwamba mtu hawezi kupita hapo. Lakini inaelezwa katika sehemu moja katika Sura ya 4 na Mstari wa 12. Wafalme wa dunia hawakuamini, wala wenyeji wowote wa dunia, kwamba adui au adui angeweza kuingia malango ya Yerusalemu.

Hili halikuwekwa akilini mwa Wayahudi waliokuwa wakiteseka bali kwa mtazamo wa wafalme wa dunia na kila mtu mwingine duniani. Kila mtu alishtuka. Hawakuweza kuamini.

Na hii ni aina ya ukuzaji wa mshtuko huo wa ganzi ambao Wayudea walikuwa wakihisi bila kuficha kwamba mwandishi wa Maombolezo alilazimika kukabiliana nao. Na nina mifano miwili ya mshtuko huu wa ganzi ambao nimesoma katika wasifu wa huzuni. Moja, mama baada ya kufiwa na mtoto wake ambaye hajazaliwa, mtoto aliyeharibika mimba, mtoto wake wa kwanza.

Anasema nilikuwa shimo tupu la mwanamke. Sikupiga kelele wala kulia au chochote kile. Niliganda kama barafu.

Kumpoteza mtoto huyo kulinivunja moyo wangu vipande vipande. Na hapo ndipo tulipo. Huo ndio mshtuko huo usio na hisia.

Niliganda kama barafu. Mara ya mwisho, nilikuwa nikichora mfano wa kuanguka na uharibifu wa majengo ya New York mwaka wa 2001. Mtu mmoja aliyeandika kuihusu alikuwa mshauri wa maombolezo.

Na alihusika sana katika hali hiyo. Aliandika kitabu kuihusu na kusema kila mtu aliyenizunguka alikuwa na mwonekano uleule niliokuwa nao mimi. Sote tulionekana weupe na kama zombie kana kwamba hatungeweza kuelekeza macho yetu kulia kwangu, nilishtuka kuona moja ya majengo ya mwisho ya kituo cha biashara yaliyobaki yakiwa yameungua na meusi.

Katika ngazi ya barabara kulikuwa na duka la vitabu lenye uchafu mpakani. Mabango machafu hayakuonekana vizuri kupitia madirisha meusi. Na hapo ndipo tulipo, meupe na kama zombie.

Na kwa hivyo, kitabu cha Maombolezo kinapoanza, fikiria kama kinazungumziwa kwa kusanyiko ambalo ni jeupe na kama zombie, haliwezi kuelekeza macho yao kwenye kile kilichotokea. Na huu ndio uzoefu. Sawa, hapo, nadhani tutasimama.

Na wakati mwingine, tutaangalia nusu ya kwanza ya sura ya kwanza, sura ya kwanza, mstari wa kwanza hadi wa kumi na moja. Nami nataka usome mistari hiyo kwa makini na kwa uangalifu. Na kadiri unavyofanya hivyo, ndivyo itakavyokuwa rahisi zaidi kuelewa ninachotaka kusema kuihusu wakati ujao.

Asante.

Huyu ni Dkt. Leslie Allen katika mafundisho yake kuhusu kitabu cha Maombolezo. Hii ni kipindi cha 2, Kuanzisha Maombolezo, Sehemu ya 2.

